Balada letní - Jahelka, Ivo

```
      D                 G       D
1. Vzduch voněl senem, létem a sexem,
                   A     G         D
   před svatým Jenem v kapličce smek' jsem,
                        G          D
   vzpomněl na Vénu z Prostřední Lhoty,
    C        G    A             D
   co kvůli senu měl jen trampoty,
    Emi      F#mi  Hmi    G
   koníčkem Venci bývaly děvy,
      Gmi       D      Emi     A
   vdané, i s věnci, Marušky, Evy,
    Emi     F#mi Hmi         G
   dobýval těla jim tajným klíčem,
    Gmi        D      Emi      A
   každá ho chtěla, zmámená chtíčem.
    D       G  F#mi   Hmi  G       D     A
R: Jinak voní seno koním, jinak zamilovaným,
    D         G   F#mi    Hmi G           D     G A
   fouká z polí, láska bolí, nevěř snům slibovaným.
2. Padala rosa, když Véna s Radkou
   přes pole prosa kráčeli zkratkou,
   znal Véna postup milostné lekce,
   dívenky podstup překonal lehce,
   jak ti dva jdouce, kam nohy je nesly,
   do sena v louce v objetí klesli,
   už ruka vjíždí pod riflí slupku
   a pohyb hýždí natřásá kupku.
R:
3. Frontální systém postoupil zníží,
   po nebi čistém mračna se blíží,
   Jeřábek děda viděl to oknem,
   dostal strach, běda, že seno mu zmokne,
   vyrazil chvatně, chtěl seno mít v suchu,
   viděl už špatně a měl vadu sluchu,
   kabát do deště popad' ze židle,
   a v kůlně eště trakač a vidle.
R:
4. Co se dál dělo, jaký byl vývoj:
   na těle tělo v seně jak příboj,
   a před tou kupkou bylo zřít dědu,
   s vidlema v rukou z toho nedělal vědu,
   i v dobrém bydle neztratil fortel,
   mihly se vidle a stvrdily ortel,
   pak řev Vény chlapce bolestí, zmatkem,
   když vidle hladce mu projely zadkem.
R:
     D                   G       D
*: Zpíval jsem schválně na Vény počest,
            A        G       D
   jak originálně připravil o čest,
    Emi     F#mi Hmi     G
   nebývá zvykem o noci prvé,
         Gmi            D     Emi       A D
   by chlap ztratil s křikem půl litru krve.
```